

แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภอางาว จังหวัดลำปาง

Guidelines for Digital Public Administration of Ban Pong Subdistrict
Administrative Organization, Ngao District, Lampang Province

กุลิสรา ใจจันทร์ Kulisara Chaichan

วีระ เลิศสมพร Veera Lertsomporn

คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

School of Political and Social Science University of Phayao

Kulimam56@gmail.com

Received 2024/04/09

Revised 2024/05/26

Accepted 2024/06/10

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ตำบลบ้านโป่ง อำเภอางาว จังหวัดลำปาง 2) ศึกษาอุปสรรคและปัญหาที่มีต่อการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 3.เสนอแนะแนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงเนื้อหาและนำเสนอแบบพรรณนาความ

ผลการวิจัย

1) การบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ยกตัวอย่างเช่น ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์เข้ามาใช้งานในการให้บริการด้านดิจิทัล ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล มีการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลโดยใช้ระบบเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน

2) อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ยกตัวอย่างเช่น ด้านช่องทางการให้บริการ ผู้ใช้บริการที่สูงวัยขาดความรู้ในการเข้าใช้งานผ่านระบบออนไลน์

3) แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ในด้านการให้บริการเชิงดิจิทัล ยกตัวอย่างเช่น การจัดการอบรมให้ความรู้และออกประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการดิจิทัลเชิงรุกแก่ประชาชนกลุ่มผู้สูงวัยและกลุ่มอื่น ๆ การจัดสรรงบประมาณเพิ่มในการจัดซื้ออุปกรณ์ทางเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเชิงดิจิทัลของบุคลากร

คำสำคัญ: การบริหารงานภาครัฐดิจิทัล, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.

Abstract

This research aims to: 1. Study the digital public administration of Ban Pong Sub-district Administrative Organization, Ngao District, Lampang Province. 2. Investigate the obstacles and problems affecting the digital public administration of Ban Pong Subdistrict Administrative Organization. 3. Propose recommendations for the digital public administration of Ban Pong Subdistrict Administrative Organization. The research will be conducted qualitatively by collecting data from document studies, in-depth interviews, and observation. Data analysis will be conducted through content analysis, and the findings will be presented in a narrative format.

The research findings indicate that:

1) The digital public administration of Ban Pong Subdistrict Administrative Organization, for example, has allocated budgets to procure tools and equipment for digital service provision, demonstrating its commitment to enhancing information technology capabilities. In terms of digital culture, efforts have been made to cultivate a digital culture by utilizing technology systems in operational practices and citizen services.

2) Challenges and issues facing the digital government administration of Ban Pong Subdistrict Administrative Organization, such as service delivery channels that elderly users lacking knowledge in accessing services through online systems.

3) Guidelines for digital public administration of Ban Pong Subdistrict Administrative Organization in digital service provision, such as training and public relations to promote digital services to elderly citizens and other groups, allocating additional budget for purchasing technology equipment to enhance the digital work efficiency of personnel.

Keywords: digital public administration, local government organization.

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีความก้าวหน้า และเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตและการประกอบธุรกิจของประชาชน ซึ่งในการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐที่ผ่านมายังมิได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างเต็มที่ และโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้มีการปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำบริการสาธารณะและ

ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นระบบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินและเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน สมควรให้มีกฎหมายในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินและการบริการประชาชนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและเพื่อยกระดับการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐให้อยู่ในระบบดิจิทัลอันจะนำไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีระบบการทำงานและข้อมูลเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานของรัฐอย่างมั่นคงปลอดภัย มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว เปิดเผย และโปร่งใสรวมทั้งประชาชนได้รับความสะดวกในการรับบริการและสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐได้ (พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562, 2562) หน่วยงานภาครัฐในปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนการทำงานโดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงดิจิทัลมาใช้ปฏิบัติงานในองค์กร นำมาซึ่งการบริหารงานภาครัฐที่เชื่อมโยงและบูรณาการกับหน่วยงานและองค์กรอื่นทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น สร้างการบริหารภาครัฐในรูปแบบใหม่ที่มีมุ่งให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเกิดประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรม

พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการดิจิทัลสาธารณะ และเพื่อเป็นกรอบการพัฒนาของประเทศสำหรับการเปลี่ยนผ่านภาครัฐเข้าสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลในทิศทางเดียวกัน สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล หรือ สพร. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล จึงจัดทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566–2570 ขึ้นตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฯ และให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติ อันจะทำให้การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเป็นไปตามเป้าหมายของประเทศที่วางไว้ (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล, 2566) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นหน่วยงานรัฐที่สำคัญหน่วยงานหนึ่งในการขับเคลื่อนการนำนโยบายมาปฏิบัติในระดับท้องถิ่น ได้ดำเนินการตามแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศตามแผนแม่บทที่วางไว้ เพื่อเป็นหน่วยหนุนเสริมความเป็นรัฐบาลดิจิทัลในการนำนโยบายมาปฏิบัติให้บรรลุถึงเป้าหมาย และเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์กร

ด้วยเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง มีปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการบริหารและแนวทางในการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อศึกษาการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง

2) เพื่อศึกษาอุปสรรคและปัญหาที่มีต่อการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง

3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง

วิธีดำเนินการวิจัย

แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ปฏิบัติงานและประสานงานด้านดิจิทัลกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง โดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐอื่น และผู้นำชุมชน ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 1 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารองค์กร จำนวน 2 คน กลุ่มผู้บริหารระดับกอง จำนวน 3 คน กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้นำการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลไปปฏิบัติ จำนวน 5 คน กลุ่มเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 คน กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 3 คน และกลุ่มประชาชนที่ใช้บริการเชิงดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งที่ใช้บริการเชิงดิจิทัลไม่น้อยกว่า 1 ครั้งขึ้นไป จำนวน 14 คน รวมเป็นจำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างหรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ โดยไม่มีการกำหนดข้อคำถามที่ชัดเจนตายตัวเป็นการกำหนดข้อคำถามแบบเปิดกว้างหรือปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทราบถึงแนวคิด มุมมอง ปัญหา อุปสรรค วิธีแก้ไข ปัญหา ข้อเสนอแนะ รวมทั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยคำถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นด้านอุปสรรคและปัญหาการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ในการเลือก

จำนวน 3 ท่าน ใช้แบบตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative analysis) ภายใต้วิธีการสำคัญ ได้แก่ 1) การจำแนกและจัดระบบข้อมูล (typology and taxonomy) โดยนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกและจัดหมวดหมู่ให้เป็นระบบ เช่น ข้อมูลหมวดการสัมภาษณ์ 2) การวิเคราะห์สรุพบัญ (analytic Induction) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์เพื่อหาบทสรุปร่วมกันของงานวิจัย และ 3) การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงเนื้อหา (content analysis) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ถึงเนื้อหาสาระของงานวิจัยและนำเสนอในเชิงพรรณนาความ (descriptive)

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอนของวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง สรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ประชาชนอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังมีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณในการจัดสรรเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมพื้นที่ตำบล 2) ด้านความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในทุกระดับได้นำความรู้และทักษะมาใช้ในการปฏิบัติงานระบบดิจิทัล 3) ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานมีกลุ่มไลน์ที่ใช้ในการทำงานเพื่อรับการสั่งการจากผู้บังคับบัญชา และการแจ้งรายงานผลการปฏิบัติงาน 4) ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล เป็นวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในองค์กร เนื่องจากรัฐบาลได้ปรับเปลี่ยนการทำงานโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในหน่วยงานภาครัฐ และ 5) ด้านช่องทางการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงดิจิทัล เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการแก่ประชาชนได้กำหนดช่องทางผ่านระบบออนไลน์ ได้แก่ เว็บไซต์ (Website) เพชบุ๊ก (Facebook) แอปพลิเคชันไลน์ (Line) ระบบ E – Service และแพลตฟอร์มต่าง ๆ

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งพบอุปสรรคและปัญหาใน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ พบปัญหาในด้านของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีความล่าช้าของสัญญาณ 2) ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล มีปัญหาเฉพาะบุคคลเรื่องเครื่องมือสื่อสารส่วนตัว เช่น โทรศัพท์ของพนักงานเป็นรุ่นเก่าที่ไม่สามารถรองรับการทำงานบนระบบออนไลน์ 3) ด้านช่องทางการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงดิจิทัล พบว่า ช่องทางการให้บริการที่ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ผู้ให้บริการสูงวัยจะมีอุปสรรคและปัญหาในการใช้ช่องทางดังกล่าว ด้วยเพราะความสูงอายุและไม่ชำนาญด้านเทคโนโลยี

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง สรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรเพิ่มงบประมาณในการจัดสรรเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมพื้นที่ตำบล 2) ด้านความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้และทักษะอยู่ในระดับที่ระดับหนึ่ง ซึ่งสามารถเพิ่มเติมความรู้ความเชี่ยวชาญให้มากยิ่งขึ้น โดยผ่านการฝึกอบรม 3) ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรเพิ่มการบูรณาการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยการกำหนดมาตรฐานร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานพัฒนารูปแบบการทำงานสู่การเป็นภาครัฐดิจิทัล 4) ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรสู่วัฒนธรรมดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ 5) ด้านช่องทางการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงดิจิทัล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งมีช่องทางการให้บริการครบถ้วนสมบูรณ์ และมีช่องทางการให้บริการที่หลากหลาย แต่ผู้ใช้บริการสูงวัยจะมีอุปสรรคและปัญหาในการใช้ช่องทางดังกล่าว ด้วยเพราะความสูงอายุและไม่ชำนาญด้านเทคโนโลยี ควรจัดหน่วยบริการลงพื้นที่เพื่อประชาสัมพันธ์ในการสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้งานระบบบริการเชิงดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง และควรสร้างช่องทางการให้บริการด้านเทคโนโลยีอย่างเป็นรูปธรรมแก่ครัวเรือนที่มีผู้สูงวัยและประชาชนในพื้นที่ตำบล

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง ผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาอภิปรายกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เห็นประเด็นที่น่าสนใจต่างๆ ดังนี้

อภิปรายผลวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ใน 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ประชาชนอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังมีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณในการจัดสรรเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมพื้นที่ตำบล ที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และดำเนินการตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศที่วางไว้ ได้ดำเนินการวางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และได้จัดหาอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับการให้บริการแก่ประชาชนเชิงดิจิทัล สำหรับกรณีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณฯ เนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งได้รับการจัดสรรเรื่องงบประมาณที่จำกัด จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของภัทรานิษฐ์ อินตะยศ (2564) พบว่า เทศบาลตำบลชมพูได้ดำเนินการออกแบบวางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ภายในสำนักงาน เป็นระบบเครือข่ายไร้สายเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูลภายในสำนักงาน สำหรับในส่วนของอุปกรณ์ได้มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริการ

2) ด้านความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในทุกระดับได้นำความรู้และทักษะมาใช้ในการปฏิบัติงานระบบดิจิทัล ที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยการวางแผนพัฒนาบุคลากรที่มีเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ซึ่งเจ้าหน้าที่ทุกระดับได้ผ่านการฝึกอบรมด้านการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรานิษฐ์ อินตะยศ (2564) พบว่า เทศบาลตำบลชมพูวางแผนพัฒนาบุคลากรและสร้างแรงจูงใจในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานในด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับองค์กรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

3) ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานมีกลุ่มไลน์ที่ใช้ในการทำงานเพื่อรับการสั่งการจากผู้บังคับบัญชา และการแจ้งรายงานผลการปฏิบัติงาน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และเจ้าหน้าที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติในทุกฝ่าย มีการเชื่อมโยงเครือข่ายและส่งเสริมความร่วมมือด้านดิจิทัลขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิรพงศ์ พูลเกษตร (2565) พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ารับการอบรมเสริมความรู้ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมให้จัดระบบงานโดยการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้ครูนำความรู้และทักษะดิจิทัลไปใช้ในการปฏิบัติงาน

4) ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล เป็นวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในองค์กร เนื่องด้วยรัฐบาลได้ปรับเปลี่ยนการทำงานโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในหน่วยงานภาครัฐ และเนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และเจ้าหน้าที่ได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยการส่งเสริมคุณค่าของนวัตกรรมดิจิทัลที่สร้างประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิรพงศ์ พูลเกษตร (2565) พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงคุณค่าของนวัตกรรมที่สร้างประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

5) ด้านช่องทางการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงดิจิทัล เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการแก่ประชาชนได้กำหนดช่องทางผ่านระบบออนไลน์ ได้แก่ เว็บไซต์ (Website) เฟซบุ๊ก (Facebook) แอปพลิเคชันไลน์ (Line) ระบบ E – Service และแพลตฟอร์มต่าง ๆ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยการนำระบบการให้บริการเชิงดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการเทคโนโลยีเชิงดิจิทัลแก่

ประชาชน เป็นการบริหารจัดการองค์ในอีกรูปแบบหนึ่งที่ทันสมัยขึ้น และเป็นการปฏิบัติงานและการให้บริการของยุคดิจิทัล ทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรานิษฐ์ อินตะยศ (2564) พบว่า การนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติในเทศบาลตำบล ชมภู ด้านช่องทางในการให้บริการเชิงดิจิทัล มีการสร้างช่องทางในการให้บริการเชิงดิจิทัล เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก เป็นต้น

อภิปรายผลวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านโป่งพบอุปสรรคและปัญหาใน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ พบปัญหาในด้านของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเกิดจากสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีความล่าช้าของสัญญาณ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ศักยภาพของเทคโนโลยีมีความเกี่ยวเนื่องด้วยงบประมาณภายใต้งบประมาณที่มีจำกัด การจะใช้งบประมาณต้องทำตามลำดับความสำคัญ ส่วนงบประมาณที่นำมาจัดสรรด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ ยกตัวอย่างเช่น การขยายสัญญาณอินเทอร์เน็ตในพื้นที่ตำบลให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้านนั้นมีไม่มาก สำหรับกรณีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณฯ เนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านโป่งได้รับการจัดสรรงบประมาณที่จำกัด จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งได้มีความพยายามที่จะจัดสรรงบประมาณลงในการพัฒนาศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงองค์กรเป็นองค์กรดิจิทัลและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาภรณ์ สีสุพรรณ และอจิรภาส เพียรขุนทด (2565: 258) ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพยายามในการปรับตัวเพื่อไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล ซึ่งสามารถอธิบายตามกรอบแนวคิดการวิจัยของปัจจัยที่มีผลในการนำพาองค์กรไปสู่องค์กรดิจิทัลได้ โดยการใช้งบประมาณตามลำดับความสำคัญภายใต้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด

2) ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล เจ้าหน้าที่บางคนไม่มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยในการรองรับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ปัจจัยนี้ทำให้การทำงานยุคดิจิทัลมีประสิทธิภาพแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชมพูทัญญาแก้ว (2564: 1) พบว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลภายในเขตอำเภอหล่มสักที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานในยุคดิจิทัล 4.0 แตกต่างกัน

3) ด้านช่องทางการให้บริการเทคโนโลยีเชิงดิจิทัล พบว่า ช่องทางการให้บริการครบถ้วนสมบูรณ์ มีช่องทางการให้บริการที่หลากหลาย แต่ผู้ใช้บริการสูงวัยจะมีอุปสรรคและปัญหาในการใช้ช่องทางดังกล่าว เนื่องด้วยความสามารถและไม่ว่านานาเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรานิษฐ์ อินตะยศ (2564) พบว่า ด้านช่องทางในการให้บริการเชิงดิจิทัลมีการสร้างช่องทางในการให้บริการเชิงดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก เป็นต้น เพื่อสร้างความเข้าใจในการกำหนดเป็นช่องทางในการให้บริการแก่ประชาชนในด้านต่าง ๆ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภา

ภรณ์ สีสุพรรณ, อจิรภาส เพียรขุนทด (2565: 258) พบปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปรับตัวไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล ได้แก่ ปัญหาด้านทักษะความรู้

อภิปรายผลวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดสรรเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมพื้นที่ตำบล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรานิษฐ์ อินตะยศ (2564) พบว่า การนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติในเทศบาลตำบลชมพู มีประสิทธิผลหรือผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สำหรับด้านงบประมาณมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์และเสริมสร้างระบบฐานข้อมูลที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในการกำกับดูแลในการบริหารงาน

2) ด้านความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้และทักษะอยู่ในระดับที่ระดับหนึ่ง ซึ่งสามารถเพิ่มเติมความรู้ความเชี่ยวชาญให้มากยิ่งขึ้น โดยผ่านการฝึกอบรม มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรานิษฐ์ อินตะยศ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลชมพู อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า การนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติในเทศบาลตำบลชมพู มีประสิทธิผลหรือผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในด้านความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ มีการฝึกอบรม การเสวนาการลงมือปฏิบัติ และการศึกษาดูงาน ที่เพิ่มความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของเจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาภรณ์ สีสุพรรณ และอจิรภาส เพียรขุนทด (2565: 258) ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพยายามในการปรับตัวเพื่อไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปรับตัวไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล ได้แก่ ปัญหาด้านทักษะความรู้ของบุคลากร

3) ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรเพิ่มการบูรณาการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยการกำหนดมาตรฐานร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานพัฒนารูปแบบการทำงานสู่การเป็นภาครัฐดิจิทัล มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรานิษฐ์ อินตะยศ (2564) พบว่า การนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติในเทศบาลตำบลชมพู มีประสิทธิผลหรือผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สำหรับแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติ พบว่า มีการวางแผนพัฒนาบุคลากรและสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้กับผู้ปฏิบัติงานในด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับองค์กร เช่น การจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานการค้นหาข้อมูลที่สำคัญในรูปแบบฐานข้อมูลดิจิทัลที่สามารถเพิ่มการบูรณาการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นข้างเคียงตลอดจนส่งเสริมระบบเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความพร้อมสู่องค์กรดิจิทัลแห่งศตวรรษที่ 21 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิระนันท์ มูลมาตร (2564: 21) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชัน เป็นการนำเทคโนโลยีเข้ามาบูรณาการในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาจุดเด่นและแก้ไขจุดด้อยจนนำไปสู่การทำงานร่วมกันเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ปฏิบัติงานในรูปแบบวิถีเดิมให้เป็นรูปแบบวิถีใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัจจุบันและในอนาคต

4) ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรสู่วัฒนธรรมดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิรพงศ์ พูลเกษตร (2565) เรื่อง แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้บริหารในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ารับการอบรมเสริมความรู้ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมให้จัดระบบงานโดยการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสร้างเครือข่ายความร่วมมือ กำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้ครูนำความรู้และทักษะดิจิทัลไปใช้ในการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิระนันท์ มูลมาตร (2564: 21) พบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชัน ด้านวัฒนธรรมองค์กร การนำเทคโนโลยีเข้ามาบูรณาการในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาจุดเด่นและแก้ไขจุดด้อยจนนำไปสู่การทำงานร่วมกันเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร

5) ด้านช่องทางการให้บริการเชิงดิจิทัล องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรจัดหน่วยบริการลงพื้นที่เพื่อประชาสัมพันธ์ในการสร้างความรู้ความเข้าใจการเข้าใช้งานระบบบริการเชิงดิจิทัลแก่ผู้สูงอายุและประชาชนในพื้นที่ตำบล มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรานิษฐ์ อินตะยศ (2564) พบว่า การนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติในเทศบาลตำบลชมพู มีประสิทธิภาพหรือผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สำหรับแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการนำนโยบายการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติควรสร้างช่องทางการให้บริการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการสังเคราะห์งานวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภองาว จังหวัดลำปาง ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำองค์ความรู้จากการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ไปพัฒนาต่อยอดในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงานในองค์กรเชิงดิจิทัลปรับเปลี่ยนให้เป็นการบริการดิจิทัลเชิงรุก เพื่อให้การปฏิบัติงานในองค์กรและการให้บริการที่ดีขึ้นของ

องค์กร จากประเด็นทั้ง 5 ด้าน ในการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลมาปรับใช้ให้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาองค์กรได้ตามแนวทางการพัฒนาในแต่ละด้าน ดังนี้

ประเด็นทั้ง 5 ด้าน	แนวทาง
1. ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ	1.เพิ่มงบประมาณในการจัดสรรเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมพื้นที่ตำบล
2. ด้านความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล	2.เพิ่มเติมความรู้ความเชี่ยวชาญแก่เจ้าหน้าที่ให้มากยิ่งขึ้น โดยผ่านการฝึกอบรม
3. ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล	3.เพิ่มการบูรณาการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยการกำหนดมาตรฐานร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานพัฒนารูปแบบการทำงานสู่การเป็นภาครัฐดิจิทัล
4. ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล	4.ส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรสู่วัฒนธรรมดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
5. ด้านช่องทางการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงดิจิทัล	5.สร้างช่องทางการให้บริการด้านเทคโนโลยีอย่างเป็นรูปธรรมแก่ครัวเรือนที่มีผู้สูงอายุและประชาชนในพื้นที่ตำบล

สรุปและข้อเสนอแนะ

การบริหารงานภาครัฐดิจิทัล เป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในการทำงาน เพื่อเพิ่มการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงควรเพิ่มในด้านงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์ เครื่องใช้และการสรรหาบุคลากรที่เชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีเข้ามาทำงานความคล่องตัวในการจัดการงานด้านดิจิทัล และประกอบกับต้องเพิ่มพูนความรู้ให้แก่บุคลากรในองค์กรอย่างต่อเนื่องเพื่อการรับรู้และเท่าทันเทคโนโลยี การบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานอื่นเพื่อเชื่อมข้อมูลถึงกันในการบริการประชาชนเป็นการร่วมมือกันทางด้านดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในองค์กร ก่อเกิดเป็นวัฒนธรรมดิจิทัลในองค์กร และด้านช่องทางการให้บริการเชิงดิจิทัลนั้นเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน มีความรวดเร็ว เกิดการคล่องตัวในการทำงาน ในภาพรวมทุกด้านที่กล่าวมาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง ส่วนใหญ่ไม่พบปัญหาและอุปสรรคภายในองค์กร

แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลควรพัฒนาศักยภาพเทคโนโลยีสารสนเทศด้านดิจิทัล และพัฒนาบุคลากรเพื่อการขับเคลื่อนองค์กรไปพร้อมกันและกำหนดช่องทางการให้บริการที่เป็นรูปธรรม มีการจัดการระบบดิจิทัล การวางแผนงานด้านดิจิทัลที่รัดกุม เพื่อป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง กำหนดนโยบายใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ด้านความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล 3) ด้านการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในด้านดิจิทัล 4) ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล และ 5) ด้านช่องทางการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะระดับหน่วยปฏิบัติ ได้แก่

1) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อการพัฒนาศักยภาพเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กร

2) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งดำเนินการสรรหาบุคลากรที่เกี่ยวข้องทางด้านเทคโนโลยีโดยตรงเข้ามาทำงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

3) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรเพิ่มการบูรณาการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในด้านการเชื่อมโยงข้อมูล เชื่อมโยงเครือข่ายด้านดิจิทัล เพื่อการพัฒนารูปแบบการทำงานให้เป็นหน่วยงานภาครัฐดิจิทัล

4) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นองค์กรแห่งดิจิทัล

5) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่งควรจัดให้มีผู้ควบคุมเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้บริการแก่ประชาชนเพื่อป้องกันการก่ออาชญากรรมทางเทคโนโลยี และเพื่อความปลอดภัยทางเทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชิงเปรียบเทียบระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลหรือการประเมินผลการนำแนวทางการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลไปใช้ และควรศึกษาถึงปัจจัยที่เอื้อ/ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานภาครัฐดิจิทัลในหน่วยงานภาครัฐอื่นด้วย

References

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2562). พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.dlgo.th/upload/templateOrganize/menu/2020/7/1594983167938>. [28 กันยายน 2566].

- จิระนันท์ มูลมาตร.(2564) . การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชัน. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย. 17(2) (กรกฎาคม - ธันวาคม) : 21-30.
- ชมพูนุท ปัญญาแก้ว. (2564). ปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ ความเข้าใจในการเป็นองค์กรดิจิทัลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารโครงการทวีปวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.mpa-mba.ru.ac.th/imges/Project/treatise_Phetchabun01_10092021/6227955220. [15 ตุลาคม 2566].
- ภัทรานิษฐ์ อินตะยศ. (2563). ประสิทธิภาพการดำเนินงานการบริหารงานภาครัฐแบบดิจิทัลไปปฏิบัติในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลชมพู อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วชิรพงศ์ พูลเกสร. (2565). แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาภรณ์ สีสุพรรณ และ อจิรภาส เพียรขุนทด. (2565). การปรับตัวเพื่อเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงเป็นองค์กรดิจิทัลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. *Journal of Roi Kaensam Academi* มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 7. ฉบับที่ 8. (สิงหาคม) : 246 –264.
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (2566). แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.dga.or.th/policy-standard/policy-regulation/dga-019/dga-plan-2566-2570/>. [15 ตุลาคม 2566].